

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 504

гр. Сливен, 16.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Мая П. Величкова
Галина Хр. Нейчева

като разгледа докладваното от Галина Хр. Нейчева Въззивно частно наказателно дело № 20222200600620 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 249 ал.3 вр. чл. 341 ал.2 от НПК.

С протоколно определение от 21.09.2022г., постановено в разпоредително заседание по НОХД № 124/2020 г. на Районен съд – Нова Загора, произнасяйки се по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК съдът е приел, че на досъдебното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване процесуалните права на подсъдимите или пострадалите лица.

Частна жалба срещу определението в тази му част е подадена от упълномощения от подс. С. С. Ш. защитник.

В частната жалба се твърди, че съдът неправилно не приел доводите, изложени в откритото разпоредително заседание, че във фазата на досъдебното производство били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на подсъдимия да научи за какво престъпление е подведен под наказателна отговорност. Съдът неправилно и необосновано отхвърлил доводите, изложени в заседанието, относно това, че внесенят обвинителен акт не отговарял на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК, като в него не се съдържа изискуемата от закона конкретика за всяко едно от деянията, а именно да бъдат конкретизирани по време, място и начин на извършване, предвид че законодателят изисквал пълно и точно излагане на фактите и обстоятелства, въз основа на които да се проведе съдебното следствие, които да подлежат на проверка, като липсата на конкретика касателно въпросните факти и обстоятелства всеки път представлявала съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до нарушаване правата на подсъдимия да разбере в какво точно е обвинен и да

организира адекватно защитата си. По отношение на подс. Ш. в обвинителния акт се твърдяло, че дейността му се изразявала в „предварително проучване на местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопрестъплението, събиране на информация, относно пребиваващи лица“, като в тази формулировка не се съдържала никаква конкретика по отношение на това осъществявана ли е такава дейност, къде е извършена, спрямо кого е извършена, събрана ли е някаква информация от страна на подсъдимия, каква е тя, предоставяна ли е на някого и ако да – при какви обстоятелства. Липсата на изложени фактически обстоятелства, които да бъдат проверени чрез доказателства и доказателствени средства, предвидени в НПК правела невъзможна проверката им, поради което нямало как делото да бъде решено и от правна страна. Единствената конкретика по отношение на Ш. била, че бил на бензиностанция ОМВ, отделно от другия подсъдим, след което името му изведнъж се посочвало между твърдения, касаещи останалите подсъдими лица.

На следващо място от страна на съда не били отчетени и противоречията в обвинителния акт, засягащи подс. Ш.. Така на стр. 9 от обвинителния акт се твърдяло, че свид. М. познавал подс. Ш. от м. март, април 2019г., а фактите и обстоятелствата, излагани в предходни абзаци, касаели периода 2017г. В тази връзка за подсъдимия било неразбираемо обвинението и същото категорично не покривало изискванията на ТР 2/2022г. на ОСНК на ВКС.

Задължение на прокуратурата било, когато предава едно лице на съд с подобни обвинения при форма на съучастие, да изложи фактически обстоятелства, свързани със субективната страна на деянието. Разпоредбата на чл. 246 от НПК изисквала за съответната правна квалификация да бъдат посочени факти и обстоятелства, които да касаят и субективната страна на деянието, тъй като не всеки обективен факт представлявал елемент от фактическия състав на съответното престъпление и с формалното изписване на разпоредбата на чл. 11, респ. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 от НК не се покривали изискванията на закона.

Тъй като обвинителният акт бил в остро противоречие с разпоредбите на НПК, следвало районният съд да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокуратурата за отстраняване на посочените нарушения, но вместо това абсолютно неправилно и необосновано с атакуваното определение отхвърлил възраженията на защитата и приел, че не са налице допуснатите нарушения на процесуалните правила. Предвид посочените възражения на защитата за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, съдът създавал предпоставки за незаконосъобразен процес. С внасянето на обвинителен акт в съда, обвиняемите трябвало точно и ясно да знаят срещу какви факти и обстоятелства ще се защитават какви са рамките на търсената от тях наказателна отговорност, което в случая не било сторено от прокуратурата. Посочените неясноти не били отчетени от

първоинстанционния съд при постановяване на атакуваното определение, поради което същото се явявало неправилно и незаконосъобразно в тази му част, което предпоставяло неговата отмяна. Искането е въззивният съд да отмени обжалваното определение в атакуваната му част и да се произнесе с акт, с който да върне делото на прокуратурата за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения.

СлОС, като се запозна с частната жалба и с приложените по делото материали, счита, че същата е процесуално допустима – подадена в законния срок, от надлежна страна и разгледана по същество е основателна.

От Районна прокуратура – Сливен, Териториално отделение – Нова Загора, на съд са предадени трима обвиняеми, с обвинения за престъпления, както следва:

1. П. Н. В. затова, че :

1.1. На 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. К. И., С. С. Ш. и с три неустановени по делото лица, като извършител, влязъл в чуждо жилище (частен дом, находящ се на ***** собственост на Р.К.М., В.С.М., Д.С.Н. и Н.С.Н., като употребил за това сила (повреждане на метално крило на врата, огъване на арматурно желязо и скъсване на част от метална ограда), като деянието е извършено нощем от повече от две въоръжени лица – престъпление по чл. 170, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК;

1.2. На 01.12.2017г., в гр. Нова Загора, в съучастие с П. К. И., С. С. Ш. и с три неустановени по делото лица като извършител, противозаконно лишил от свобода Р.К.М., В.С.М. и Л.И.М. (събаряне на земята, поставяне на белезници на ръцете и монтажна лента на краката и устата, привеждане в безпомощно състояние) – престъпление по чл. 142а, ал. 1, вр. чл.20 ал.2 от НК;

1.3. На 01.12.2017г., в гр. Нова Загора, в съучастие с П. К. И., С. С. Ш. и с три неустановени по делото лица като извършител, се закарал с убийство спрямо Р.К.М. (с думите „Не викай, ще те убия!“), В.С.М. (с думите „...имаш една минута да отговориш или ще те гръмна...“) и Л.И.М. (с думите „...къде са парите, защото ще стане лошо и ще те убия...“) като насочил срещу тях полуавтоматичен газов пистолет и тези закани са възбудили основателен страх за осъществяването им – престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК;

1.4. На 01.12.2017г., в гр. Нова Загора от частен имот, находящ се на ***** в съучастие с три неустановени по делото лица като извършител, отнел чужди движими вещи, както следва: мобилен телефон марка „Samsung Galaxy S8“ и модел „SM-G950F“ на стойност 829,16 лв., 1 бр. сим карта на „Виваком“ на стойност 9.90 лв., 1 бр. карта памет MICRO SD 32GB на стойност 15 лв., 1 бр. силиконов гръб на стойност 16 лв., собственост на Л.И.М.; мобилен телефон марка „Samsung Galaxy S6 Edge“ и модел „SM-G925F“ на стойност 341, 40 лв., 1 бр. сим карта на „Теленор“ на стойност 9.90 лв., 1 бр. силиконов гръб на стойност 6 лв., собственост на В.С.М.,

мобилен апарат „Samsung Galaxy J7“ и модел „SM-J730FN“ на стойност 336,91лв., 1 бр. сим карта на „Теленор“ на стойност 9.90 лв., 1 бр. силиконов гръб на стойност 19 лв., собственост на Р.К.М., всички вещи на обща стойност 1 593,17 лв., от владението на собствениците им, без тяхно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои – престъпление по чл. 194, ал.1, вр. чл. 20, ал.2 от НК.

2. П. К. И. затова, че :

2.1. В периода от 26.11.2017г. до 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. Н. В., С. С. Ш. и с три неустановени по делото лица, като помагач, умишлено улеснил (предварително проучване местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопроизшествие за приближаването на лица, събиране на информация относно пребиваващите лица в имота) П. Н. В. и три неустановени по делото лица на 01.12.2017г. да влязат в чуждо жилище (частен дом, находящ се на ***** собственост на Р.К.М., В.С.М., Д.С.Н. и Н.С.Н.), като е употребена за това сила (повреждане на метално крило на врата, огъване на арматурно желязо и скъсване на част от метална ограда) и деянието е извършено нощем от повече от две въоръжени лица – престъпление по чл. 170, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК;

2.2. В периода от 26.11.2017г. до 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. Н. В., С. С. Ш. и с три неустановени по делото лица, като помагач, умишлено улеснил (предварително проучване местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопроизшествие за приближаването на лица, събиране на информация относно пребиваващите лица в имота) П. Н. В. и три неустановени по делото лица на 01.12.2017г. в гр. Нова Загора да лишат противозаконно от свобода Р.К.М., В.С.М. и Л.И.М. (събаряне на земята, поставяне на белезници на ръцете и монтажна лента на краката и устата, привеждане в безпомощно състояние) – престъпление по чл. 142а, ал. 1, вр. чл.20 ал.4 от НК;

2.3. В периода от 26.11.2017г. до 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. Н. В., С. С. Ш. и с три неустановени по делото лица, като помагач, умишлено улеснил (предварително проучване местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопроизшествие за приближаването на лица, събиране на информация относно пребиваващите лица в имота) П. Н. В. и три неустановени по делото лица на 01.12.2017г., в гр. Нова Загора, да отправят закани с убийство спрямо Р.К.М. (с думите „Не викай, ще те убия!“), В.С.М. (с думите „...имаш една минута да отговориш или ще те гръмна...“) и Л.И.М. (с думите „...къде са парите, защото ще стане лошо и ще те убия...“) като срещу последните е насочен полуавтоматичен газов пистолет и тези закани са възбудили основателен страх за осъществяването им – престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

3. С. С. Ш. затова, че :

3.1. В периода от 26.11.2017г. до 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. Н. В., П. К. И. и с три неустановени по делото лица, като помагач, умишлено улеснил (предварително проучване местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопроизшествие за приближаването на лица, събиране на информация относно пребиваващите лица в имота) П. Н. В. и три неустановени по делото лица на 01.12.2017г. да влязат в чуждо жилище (частен дом, находящ се на ***** собственост на Р.К.М., В.С.М., Д.С.Н. и Н.С.Н.), като е употребена за това сила (повреждане на метално крило на врата, огъване на арматурно желязо и скъсване на част от метална ограда) и деянието е извършено нощем от повече от две въоръжени лица – престъпление по чл. 170, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК;

3.2. В периода от 26.11.2017г. до 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. Н. В., П. К. И. и с три неустановени по делото лица, като помагач, умишлено улеснил (предварително проучване местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопроизшествие за приближаването на лица, събиране на информация относно пребиваващите лица в имота) П. Н. В. и три неустановени по делото лица на 01.12.2017г. в гр. Нова Загора да лишат противозаконно от свобода Р.К.М., В.С.М. и Л.И.М. (събаряне на земята, поставяне на белезници на ръцете и монтажна лента на краката и устата, привеждане в безпомощно състояние) – престъпление по чл. 142а, ал. 1, вр. чл. 20 ал. 4 от НК;

3.3. В периода от 26.11.2017г. до 01.12.2017г. в гр. Нова Загора в съучастие с П. Н. В., П. К. И. и с три неустановени по делото лица, като помагач, умишлено улеснил (предварително проучване местонахождението на имота, осигуряване на транспорт, наблюдение на местопроизшествие за приближаването на лица, събиране на информация относно пребиваващите лица в имота) П. Н. В. и три неустановени по делото лица на 01.12.2017г., в гр. Нова Загора, да отправят закани с убийство спрямо Р.К.М. (с думите „Не викай, ще те убия!“), В.С.М. (с думите „...имаш една минута да отговориш или ще те гръмна...“) и Л.И.М. (с думите „...къде са парите, защото ще стане лошо и ще те убия...“) като срещу последните е насочен полуавтоматичен газов пистолет и тези закани са възбудили основателен страх за осъществяването им – престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

С внасянето на обвинителния акт, в Районен съд – Нова Загора е образувано съдебно производство НОХД № 124 / 2020г. г. срещу тримата подсъдими. Проведено е разпоредително заседание и с протоколно определение от 21.09.2022г., произнасяйки се по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК съдът е приел, че на досъдебното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване процесуалните права на подсъдимите или пострадалите лица.

Атакуваното определение на Районен съд – Нова Загора в тази му част е

необосновано и незаконосъобразно. Решаващият съд неправилно е приел, че на досъдебното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да е довело до ограничаване процесуалните права на подсъдимите или пострадалите лица. Районният съд неправилно е приел, че обстоятелствената част на обвинителния акт съдържа всички факти и обстоятелства както от обективна, така и от субективна страна; че диспозитивите на обвинителния акт са ясни, пълни и подсъдимите могат да разберат в какво точно са обвинени; че липсват очевидни фактически грешки, които да бъдат отстранени.

Въззивната инстанция, намира че съдебното производство пред първоинстанционния съд следва да се прекрати, а делото да се върне на прокурора поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване правото на защита на тримата обвиняеми на досъдебното производство - при привличането им качеството на обвиняеми и при изготвянето на обвинителния акт.

Подробно описаните по – горе обвинения на тримата подсъдими са им предявени с постановления за привличане на обвиняеми съответно на подс. П. И. на 08.08.2019г. (л. 8-9, т. 6 от ДП), на подс. В. – на 24.09.2019г. (л. 17-18, т. 6 от ДП) и на подс. Ш. – на 27.09.2019г. (л.33-34, т. 6 от ДП) . Доколкото обаче престъпленията по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК и по чл. 142а, ал. 1 от НК са такива против личността, при тях не е възможна персонална множественост на жертвите. Дори когато с едно деяние се засягат лични блага на различни пострадали, винаги са налице отделни престъпления, освен ако не се касае за квалифициран състав (каквито са предвидени в чл. 116, ал. 1, т. 4, пр. последно; чл. 131, ал. 1, т. 4, пр. последно; чл. 142, ал. 2, т. 5, вр. ал. 1 от НК). След като при чл. 144 от НК и в 142а НК - и в сегашната му редакция и в редакцията му към 2017г., не е предвиден подобен квалифициран състав, то ако волята на прокурора е, да търси отговорност на тримата подсъдими за противозаконно лишаване от свобода на трима души и за закана с убийство спрямо трима души (Р.К.М., В.С.М. и Л.И.М.), правно коректната обвинителна конструкция за всяко от двата вида престъпления, за всеки от тримата подсъдими, налага наличие на отделен диспозитив за всеки потърпевш. Констатираното нарушение е съществено, тъй като възпрепятства обвиняемите да научат за какви престъпления са привлечени в това им качество. Това нарушение е отстранимо и самостоятелно обуславя прекратяване на образуваното съдебно производство в разпоредително заседание от съдията - докладчик и връщане на делото на прокурора за отстраняването му чрез повдигане на нови обвинения на тримата подсъдими. Освен, че новите обвинения задължително предполагат изготвянето на нов обвинителен акт, в случая основателни са и доводите в частната жалба, че внесеният за разглеждане обвинителен акт не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК. В цитираната в частната жалба задължителна съдебна практика – ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС са дадени указания, актуални и към настоящия момент, относно задължителните реквизити на

постановлението за привличане като обвиняем и съдържанието на обвинителния акт. Съгласно посоченото тълкувателно решение обвинението за извършено престъпление срещу конкретно лице се повдига от страна на държавния обвинител пред съда. Обвинителният акт определя предмета на доказване по делото и очертава фактическите положения, които прокуратурата приема за установени от доказателствата по делото и в резултат на които е формирала обвиненията с обективните и субективните признаци на всяко едно престъпление, за което е налице повдигнато обвинение и за всеки един от обвиняемите. В процесния обвинителен акт липсва ясно формулирана позиция на държавното обвинение по фактите и обстоятелствата, релевантни за предмета на доказване по чл. 102 НПК за всяко едно отделно обвинение, а главното предназначение на обвинителния акт е да формулира точно обвинението. С него се поставят рамките на доказване по делото и се осъществява правото на защита, и когато в неговото съдържание има непълноти или неточности, винаги е налице съществено нарушение на процесуалните правила, свързано с упражняване правото на защита. В случая действително е налице конкретно посоченото в жалбата противоречие в обвинителния акт, че свид. М. познавал подс. Ш. от месец март, април 2019г., а фактите и обстоятелствата излагани в предходни абзаци, както и самите обвинения касаят предхождащ период от 2017г. (стр. 10 от обвинителния акт). Съдът констатира наличието и на други противоречия в обстоятелствената част на обвинителния акт, където като цяло фактическата обстановка е описана хаотично, едни и същи обстоятелства са описани на няколко места по различен и противоречив начин. Така например относно случилото се на 26.11.2017г., на л. 9 от обвинителния акт първо е посочено, че „в посока към гр. Нова Загора се отправили свид. М., обв. И., обв. В. и още едно лице (последното от гр. Благоевград)“. В последното изречение на същия лист това лице е посочено като „другото неизвестно лице“, а на л.11 (ред 2 отгоре надолу) и л. 12 (ред 2 отдолу на горе) се оказва, че това лице е известно и е свид. К., записан на л. 11, ред 8 отдолу нагоре още и като К.). На л. 16 от обвинителния акт е посочен „обв. П. И.“, а по делото не е привличано такова лице в качеството на обвиняем.

В обвинителния акт не е обосновано и субективното отношение на всеки от тримата подсъдими към всяко от отделните престъпления. Липсват и мотиви относно прекият умисъл, с който се твърди, че са извършени „деянията“. Доколкото с обвинителният акт е повдигнато обвинение за съучастие за подс. В. – по чл. 20, ал. 2 от НК, а за подсъдимите И. и Ш. – по чл. 20, ал. 4 от НК, прокурорът следва да мотивира своя акт досежно наличие на общност на умисъла на всеки един от съучастниците.

Целият обвинителен акт е изпълнен с очевидни фактически грешки, някои от които поправени на ръка с молив, за отстраняването на които районният съд е следвало да изпълни процедурата по чл. 248а от НПК.

Предвид изложеното, внесеният обвинителен акт, по повод на който е образувано съдебното производство, не може да бъде разгледан в съдебно

заседание, тъй като на досъдебното производство и при изготвянето му, са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които ограничават процесуалните права тримата подсъдими да научат за какви престъпления са привлечени в това им качество и да знаят срещу какви факти и обстоятелства следва да се защитава в рамките на търсената от тях наказателна отговорност.

Водим от горното и на осн. чл.345,ал.1 и ал.2 вр. с чл. 249,ал.3 от НПК, СлОС

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 21.09.2022г. постановено по НОХД №124/2020 г. по описа на РС – Нова Загора.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 124/2020 г. по описа на РС – Нова Загора и ВРЪЩА делото на РП – Сливен, ТО – Нова Загора за отстраняване на констатираните нарушения на процесуалните правила.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____